

[Dyremose]

fatter stort set alle, der investerer i dansk erhvervsliv, og da forslaget pålægger selskaberne pligt til at udarbejde og løbende ajourføre en særlig fortegnelse, der skal være tilgængelig for enhver på selskabets kontor, er det klart, at der kan komme omtale i massemedierne af selv meget små investeringer. Og selv om der ikke er noget fordækt i at investere i erhvervslivet, nærmere tværtimod, vil risikoen for offentlig omtale, kombineret med den økonomiske risiko og den lave forrentning af de aktive erhvervsinvesteringer, alt i alt betyde, at en lang række investorer sandsynligvis vil foretrække de mere passive og anonyme investeringer i obligationer og pantebreve, som giver en meget større forrentning. Forslaget vil altså virke stik imod den hensigt, som regeringen for øjeblikket siger den har i forbindelse med de økonomiske forhandlinger.

Ud over at det er en ny administrativ byrde at skulle lave en sådan oversigt, er der også en risiko for, at regeringen med sit forslag kriminaliserer selskaberne, idet det bliver deres pligt at udarbejde oversigten, både når det drejer sig om navneaktier, og når det drejer sig om ihændehaveraktier. Dette er igen i modstrid med EF-direktivet, hvor offentliggørelsen forudsætter, at oplysningerne er selskabet bekendt. En tilsvarende formulering findes ikke i regeringens forslag. Betyder det, at selskabet straffes, hvis en aktionær ikke anmelder sine aktieopkøb? Hvordan skal danske investorer, der ikke anmelder deres køb, identificeres? Og hvordan skal udenlandske investorer, der ikke anmelder deres investeringer, retsforfølges? Regeringens forslag rummer ikke svar på nogen af disse spørgsmål.

Ud over at alle og enhver skal kunne henvende sig til ethvert selskab og kræve at få oplysninger om ejerforholdene stillet til rådighed, pålægges det også i forslaget selskaberne at offentliggøre fortegnelsen i deres årsberetning. Hermed pålægger man selskaberne at udsende informationer i en form, der betyder, at udenlandske konkurrenter uden noget som helst besvær får stillet vigtige oplysninger til rådighed, således at de i en given situation kan give sig til at spekulere i det danske selskabs ejerforhold. At en sådan udvikling skulle føre til en styrkelse af erhvervslivet, forekommer det meget vanskeligt at se.

Hvad angår den øgede medindflydelse, var det konservative folkeparti i sin tid det første parti, der i folketinget foreslog, at medarbejderne skulle kunne vælge repræsentanter til bestyrelsen i de større selskaber. Vi finder, at denne ordning i den forløbne periode har fungeret godt, idet den har medvirket til at afdramatisere beslutningsprocessen i den enkelte virksomhed. Ændringen af valgreglerne fra at være to bestyrelsesmedlemmer til at være en tredjedel af de på anden måde valgte, dog mindst to i alt, er ikke den værste del af regeringens forslag, idet den eneste konsekvens vil være, at bestyrelserne bliver større og dermed mindre arbejdsdygtige, uden at medarbejderne af denne grund får mere indsigt i eller indflydelse på virksomhedernes udvikling.

Mere betænkelige er de af regeringen foreslåede regler om koncernepræsentation. Disse regler vil være administrativt belastende, de vil give anledning til alenlange diskussioner om ligelig repræsentation mellem moderselskab og datterselskaber og mellem de enkelte datterselskaber indbyrdes, og de vil ikke i praksis forøge medarbejdernes indsigt og indflydelse.

Lovforslaget er i øvrigt meget upræcist, idet der mangler en definition af koncernbegrebet. Det står ikke klart, om der også kan blive tale om valg til bestyrelsen i delkoncerner, ligesom det er uklart, hvad der skal ske, såfremt et finansieringsselskab i en kort periode overtager aktier eller panteretten i et selskab.

Spørgsmålet om medarbejderrepræsentation i koncerner resulterede den 9. december 1977 i en udtalelse fra dengang handelsministeriets selskabsretspanel, der sagde, at flertallet af de beslutninger, der træffes af moderselskabets bestyrelse, ikke ville berøre det datterselskab, hvor koncernrepræsentanten er ansat, og at den valgte koncernrepræsentant på afgørende punkter kan komme i et modsætningsforhold til koncernen eller moderselskabets interesser.

Jeg vil gerne spørge ministeren: har selskabsretspanelet ændret sin vurdering, eller har industriministeren valgt at fremlægge et så vidtgående forslag som det foreliggende uden at konsultere sit eget selskabsretspanel om konsekvenserne?

Forslaget pålægger også moderselskabet pligt til yderligere informationer til dattersel-